

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

**Letnik 36, št. 10
DECEMBER 2016**

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ ADVENT – BOŽIČ
- ⇒ DRUŽINA
- ⇒ RAZPOROČENI
- ⇒ CANTABILE

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

MARANATHA, PRIDI GOSPOD JEZUS!

V adventnem času pričakujemo in se pripravljamo na drugi Gospodov prihod, obenem pa se tudi duhovno pripravljamo na božične praznike, ob katerih si želimo doživeti prvi Jezusov prihod. O tem nam sveti Janez pravi v evangeliju: »Božja Beseda je meso postala in se naselila med nami« (Jn 1,14). Ta skrivnost Božjega prihoda se je izpolnila v družini, v polnem ljubezni pričakovanju sv. Jožefa in Marije, vendar v zelo skromnih razmerah v

betlehemskega hlevca. Ni naključje, da ime mesta Betlehem pomeni »hiša kruha«. Ob božičnih praznikih gledamo na sveto družino in ljubeče odnose med sv. Jožefom, Marijo in Jezusom. Sveta družina nas spodbuja in kaže najboljšo pot za obnovo in krepitev vezi ljubezni v naših družinah. Pri temu nam pomagajo verske božične tradicije. Naj nikoli ne izgine iz naših družin skupna udeležba in molitev pri polnočnici in božičnem bogoslužju. Družina, ki

gre k sveti maši, resnično gre v »hišo kruha«, v kateri nam Jezus Kristus daruje odrešenje in nas hrani s svojim telesom – kruhom življenja. Na ta način gradimo in krepimo družinsko hišo, kjer se vsak počuti varno, je ljubljen in ljubi druge. Božični prazniki nam ponujajo tudi najboljšo priložnost za prenaša-

nje vere otrokom.

Za božične praznike in novo leto vam želiva z g. župnikom, naj bodo vaše družinske hiše vse bolj podobne hiši svete družine iz Nazareta. Naj Kristus Odrešenik podeli vsakemu izmed vas svoj blagoslov, milost zdravja, modrosti, previdnosti in moči.

Naj bodo vaše družinske hiše polne dobrote in miru. Naj Kristusova ljubezen iz Betlehema napolni vaša srca za božič in za celo novo leto 2017. Na ta sve-ti čas vas prisrčno v vsem blagoslavljava!

*G. župnik Janez
in kaplan Rafael*

NAMENI APOSTOLATA MOLITVE ZA MESEC DECEMBER

Molitveni nameni za mesec december v ospredje postavljajo problematiko otrok vojakov, izpostavljajo pomen evangelizacije v Evropi in spominjajo, da je božič praznik vere in veselja.

Splošni molitveni namen nas vabi k molitvi, da bi bil pojav otrok vojakov izbrisan s sveta. Papež Frančišek je maja 2014 v Betlehemu dejal, da so otroci znamenje tudi v današnjem času: »So znamenje upanja, znamenje življenja in tudi 'diagnostično

znamenje', ki pomaga razumeti zdravstveno stanje neke družine, družbe in celega sveta. Kadar so sprejeti, ljubljeni, zaščiteni, je družina zdrava, družba boljša in svet bolj človeški.« Otroci veliko jočejo in njihov jok je za nas opozorilo. »V svetu, ki vsak dan zavrže tone hrane in zdravil, so otroci, ki zaman jočejo zaradi lakote in bolezni, ki so lahko ozdravljive. V času, ki odločno potrjuje zaščito mladoletnih, se trguje z orožjem, ki konča v rokah otrok vojakov; trguje se s proizvodi,

ki so jih izdelali mali delavci, sužnji. Njihov jok je zadušen, morajo se boriti, morajo delati, ne smejo jokati. Vsak otrok, ki se rodi in raste v kateremkoli delu sveta, je diagnostično znamenje, ki nam dopusti preveriti zdravstveno stanje naše družine, naše skupnosti, našega naroda.« Iz te odkrite in poštene diagnoze pa lahko izvira nov način življenja, kjer odnosi niso več konfliktni, ampak so »odnosi bratstva, odpuščanja in sprave, deljenja in ljubezni«.

Da bi evropski narodi ponovno odkrili lepoto, dobroto in resnico evangelija, ki v življenje prinaša veselje in upanje, pa se glasi povabilo k molitvi za evangelizacijo. V sporočilu udeležencem medkrščanskega simpozija, ki je letos avgusta potekal v grškem mestu Solun, je papež zapisal, da »navzočnost mnogih oseb v Evropi, ki se, čeprav so krščene, ne zavedajo daru prejete vere, ne doživljajo tolažbe in niso v polnosti udeležene v življenju krščanske skupnosti, predstavlja izziv za vse Cerkve na celini«. V stvarnosti, kot je evropska, kjer se vedno bolj rahljajo vezi s krščanskimi koreninami, se po papeževih besedah jasno zaznava potreba po novem delovanju evangelizacije. To misijonarsko zavzemanje je podprto z globokim prepričanjem, da Kristus »s svojo novostjo more vedno prenavljati naše življenje in našo skupnost. Tudi če doživljamo temna obdobja

in slabosti Cerkve, se krščansko oznanilo nikdar ne postara« (Evangelii gaudium, 11).

Molimo še po slovenskem namenu: da bi božič sprejemali predvsem kot praznik naše vere in duhovnega veselja zaradi učlovečenja Božjega Sina. »Razlog našega upanja je, da je Bog z nami in nam še zaupa,« je dejal papež Frančišek med splošno avdienco, 18. decembra 2013. Božič, praznik Jezusovega rojstva, je »praznik zaupanja in upanja, ki

premaga vsako negotovost in pesimizem«. »Bog pride, da bi prebival z ljudmi, izbere zemljo kot svoje bivališče, da bi bil skupaj s človekom in se pustil najti tam, kjer človek preživlja svoje dni v veselju in žalosti. Zato zemlja ni več samo solzna dolina, ampak je kraj, kjer je Bog sam postavil svoj šotor; je kraj srečanja Boga s človekom, kraj solidarnosti Boga z ljudmi.«

Vir: Radio Vatikan

PRAZNIKI SO PRED VRATI

Advent – pričakovanje Gospoda. Gospoda, ki je morda bil v času poletnih počitnic, v mojem in tvojem srcu na stranskem tiru.

Adventni čas in Jezusovo rojstvo ni neko zgodovinsko praznovanje in to enkrat na leto! Jezus v času pričakovanja želi, da se v naših srcih rodi vsak dan. Ne dan, vsak trenutek!

»Biznis« – zaslužek ne pozna meja.

Blišč in beda si podajata roke. Bednik od tega ne dobi niti drobtinice. Le-tem pristopamo mi, in sicer na vse možne načine.

Kdo smo mi. Prostovoljci, sestre in bratje v samostanih z molitvijo in dobrimi deli. Prav bi bilo, da vsak, ki stopi v cerkev, vidi bedo bližnjega. Jezusove besede so bile jasne: »Kdor ljubi mojega najmanjšega; ljubi mene!«

Naš potrošniški egoizem velikokrat pravi: »Revež, sam si si kriv za svojo bedo!« Ne bodimo taki! Kdor visoko leta, lahko nizko pade!

Čas adventa – pričakovanja, naj v naših srcih zbudi usmiljenje do ubogih!

Adventni čas naj nas v dobroti do drugih pripravi na veselo oznanilo: »Rojeno je dete!«

Slavko Ogrizek

V LUČI BESEDE

PS 128 Blagor vernim

*Blagor vsem, ki se boje Gospoda
in hodijo po njegovih potih!
Zakaj sad truda svojih rok boš užival,
srečen boš in dobro ti bo.
Tvoja žena bo kot rodovitna trta
v notranjosti tvoje hiše,
tvoji otroci kot oljčne mladike
okoli tvoje mize.
Glej, tako se blagoslavlja mož,
ki se boji Gospoda.
Blagoslovi naj te Gospod s Siona,
da boš gledal srečo Jeruzalema vse dni svojega življenja,
da boš gledal svojih otrok otroke.
Mir bodi nad Izraelom!*

S papežem Frančiškom bomo razmišljali o Luči besede iz Posinodalne apostolske spodbude Radost Ljubezni. Ustavili se bomo pri nekaterih temeljnih vidikih družine in sicer o nežnosti in ljubezni med Bogom in človekom, zakonce- ma in starši ter otroki, posredovanju vere in poučevanju v njej (vzdrževanje notranje blaginje), o delu (vzdrževanju zunanje blaginje) ter o družinskih krizah in preizkušnjah, ki nas lahko posvečujejo.

Družina je kraj izkazovanja in pre- jemanja ljubezni in nežnosti

Nežnost Boga do človeka se kaže od stvarjenja človeka naprej. V Ps 131 beremo: »Ti si namreč moje ledvice naredil, me stkal v telesu moje matere, hvalim te, ker sem tako čudovito narejen, ker so čudovita tvoja dela. Mojo dušo poznaš popolnoma, ni ti bilo skrito moje bistvo, ko sem bil oblikovan na skrivnem, ko sem bil tkan v globočinah zemlje«

(Ps, 131, 13–15) ali v Lukovem evangeliju: »Pomislite na vrane-ne sejejo in ne žanjejo. Nimajo ne shrambe ne žitnice. Vendar jih Bog živi. Kolikor več kot ptice ste vredni vi!« (Lk 12, 24). Vprašanje je le, ali imamo osebni, pristni odnos z Bogom, da mu lahko pravimo Abba, očka? Ali čutimo v svoji osebni zgodovini ter zgodovini svoje družine nit nežnosti in nit podpirajoče in sočutne ljubezni? Kakšne so naše izkušnje iz primarnih družin? Ali potrebujemo Božjo

pomoč pri ozdravitvi naših ran?

Božjo nežnost in ljubezen doživljamo starši preko otrok, ki nas s svojo iskrenostjo sprašujejo o bistvenih vprašanjih ter so od nas popolnoma odvisni, tako kot smo mi odvisni od Boga : »Kdo od vas pa more, kljub vsej zaskrbljenosti podaljšati življenje za en sam trenutek?« (Lk 12, 25).

Zato se nežnost starša do otroka kaže v vsakodnevnih vzgojnih spodbudah, omejitvah in dejanjih, ko spodbujamo otrokov telesni, duševni in duhovni razvoj ter ga vodimo k veri, upanju in ljubezni, preko malih dejanj ljubezni, odpovedi, veselja in sočutja. Sveto pismo nas uči, da si »naredimo mošnje, ki ne ostarijo in zbiramo neminljiv zaklad v nebesih ... Kjer je namreč vaš zaklad, je vaše srce« (Lk 12, 33, 34).

Nežnost zakoncev razumeva kot milost, ko sva prepoznana v svojem bistvu (v svo-

jih željah, potrebah, ciljih, strahovih, žalostih in veselju), ko sva sprejeta preko vsakodnevnih dejanj, dobrohotnega pogleda, objema z upanja, preko darovanja samega sebe v ljubezensko-spolnem odnosu, ko nisva več sama, ampak sva skupaj eno telo. Tako je človeško hrepenenje po biti eno, po enosti, skladnosti ter pripadnosti z drugim bitjem izpolnjeno, saj gre za predokus Raja. Ker pa smo ljudje ranljivi ter še vedno na poti odrešenja, nismo za vedno potešeni ali potolaženi, »saj je nemirno naše srce, dokler se ne umiri v tebi,« kot pravi Sv. Avguštin. »Nežna čustva, odkrite beseda in telesno izražanje naklonjenosti so pozitivne karakteristike odnosa in predstavljajo osnovo za trjen in zrel odnos. S ter ustvarjajo prostor intimnega odnosa, kjer človek misli, kar misli, čuti, kar čuti in doživlja, kar doživlja

ter je odgovoren za to«, pravi Kompan-Erzarjeva. To je prostor, kjer mislimo, doživljamo in čustvujemo avtentično, kar pomeni, da so naše misli, doživljanje in čustvovanje vezane na dogodek, ki je pred nami, tukaj in sedaj, na pa na nekoč, takrat in tam. Večkrat se namreč naše misli, doživljanja in čustvovanja vrtijo okrog preteklih dogodkov ali nas sedanji ljudje in dogodki spominjajo na pretekle, zato še sami ne vemo, kdaj zdrsne v neustrezne vedenjske vzorce ali čustvujemo neustrezno. Zato se nama zdi zelo pomembno, da se iskreno pogovarjava, preveriva, ali sva pravilno razumela ter poslušava. Da jasno in odgovorno oblikujeva želje in potrebe. Da prisluškujeva, kaj se skriva za povedanimi besedami. Kakšen potrebe, kakšna hrepenenja so skrita za izrečenimi besedami in dejanji? Ali je izražena potreba po ljubezni in spoštovanju? Ali potrebujeva v določenem trenutku

občutek ljubezni, ali potrebujeva v določenem trenutku občutek spoštovanja? Ali lahko ta občutek sebi in drugemu ponudiva? Ali se zanašava nase ali tudi na božjo pomoč? Kajti On je edini, ki brezpogojno ljubi in spoštuje, ki je nežen in ljubeč ter skrbi celo »za travo, ki je danes na polju in jo jutri vržejo v peč« (Lk 11, 28).

Družina je kraj poučevanja otrok v veri, saj je prva cerkev, ki živi verske resnice, zapovedi in blagbe. Je malo občestvo, kjer otroci preko staršev, prvih učiteljev in vzgojiteljev, spoznavajo verske resnice ter so spremljani pri zakramentih, ki so osnova za večno življenje in za praznovanje. Zato so pomembni tihi zgledi očeta in matere, ki molita, se prenašata in si odpuščata ter se tudi navzven, do bližnjih, sorodnikov in sodelavcev, vedeta v skladu z apostolatom ljubezni. Kaj vse pa po-

meni skupna molitev, križ na čelu, molitev Svetega angela pred začetkom pouka, obisk svete evharistije ter skupno praznovanje, je izkušnja vsakega posameznika. To je izkušnja vraščenosti v sveti čas in sveti prostor, ki je pomembna pri oblikovanju osebnosti ter vpliva na osebni odgovor na vsakodnevni Božji klic, saj »sem skupaj s Kristusom križan in ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni« (Gal, 2, 19–20). Vpliva na odgovor k »Zgodi se« v vsakodnevnem družinskem življenju, ki pa poteka postopoma, saj počasi zorimo eden ob drugemu. »Smo vajenci v prenašanju križa«, pravi Hadjadj (2015), z obilno božjo milostjo, dodajava še sama. Starši smo poklicani, da razumemo in živimo Gibranovo misel, ki pravi: »Otroci niso naši otroci, temveč sinovi in hčere klica Življenja k Življenju so. Po vas prihajajo, a ne od vas. Čeprav so z vami, niso vaša

lastnina. Lahko jim darujete svojo ljubezen, toda ne morete jim dati svojih misli, kajti oni imajo svoje misli. Lahko sprejmete njihova telesa, ne pa njihovih duš, kajti njihove duše že prebivajo v hiši jutrišnjega dne, ki je v niti v svojih sanjah ne morete obiskati. Lahko si prizadevate, da boste takšni kot oni, toda ne trudite se, da bi oni ravnali kot vi. Kajti življenje ne teče nazaj in se ne ustavlja ob tem, kar je bilo včeraj.« (Gibran, 1995).

Družine je kraj vzdrževanja zunanje blaginje

V družini si oče in mati delita delo ter ga razporejata med vse družinske člane, glede na časovne in organizacijske možnosti ter glede na daritveno držo, ki jih premore posameznik. Delitev dela je v družinah različno razporejena, odvisna je od službenih obveznosti, odsotnosti od doma, vsakodnevnih

njen okras in se smeji prihodnjemu dnevu. Svoja usta odpira modro, na njenem jeziku so ljubke besede ... Varljiva je ljubkost in minljiva je lepota, žena, ki se boji Gospoda, ta je hvale vredna.« (Prg 31, 18–31)

Družina je preizkušena ne glede na to, ali je njeno bistvo zgrajeno na skali ali na pesku. Vsi smo priče družinskim situacijam, ki so sad osebnosti in svobode posameznikov in niso vedno povšeči vsem članom, preizkušajo pa njihovo vero v Vsemogočnega ter zaupanje v Božjo previdnost. Vsakodnevno se namreč postavljajo vprašanja ali je ta preizkušnja, križ zame preveč, ali je preveč za moj zakon, za mojo družino? Ali bomo zmogli? Kakšne bodo posledice? Kje je Božja pomoč? Kje se vendar mudi božja pomoč? Vendar se pojavlja zagotovilo v Svetem pismu: »Ne bom vas zapustil sirot« (Jn

Foto: Tomo Strle

naporov ter sposobnosti in spretnosti članov družine.

Oče je predstavljen kot delavec, ki z delom svojih rok vzdržuje zunanjo blaginjo in dušni mir svoje družine, njeno stabilnost in rodovitnost. Sveto pismo na več mestih naglasi, da je uspeh odvisen od božjega blagoslova: »Če Gospod ne zida hiše se zaman trudijo njeni zidarji, če Gospod ne varuje mesta, stražnik zaman čuje. Zaman vam je vstajati pred svitom, sedeti pozno v noč pri delu, jesti kruh trdega truda: saj ga svojim ljubljencem daje v spanju« (Ps 127, 1–2).

Ali: »Trudni smo, ker delamo z lastnimi rokami« (1 Kor 4,12; 9, 12).

Mati je predstavljena kot vrta žena: »Čuti, da bo dober njen zaslužek, ponoči ne ugasne njena svetilka. Svoje roke steguje po preslici, njeni prsti prijemljejo vreteno. Svojo dlan odpira ubogemu in potrebnemu podaja roke. Ne boji se snega za svojo družino, zakaj vsi njeni domači imajo dvojno oblačilo. Napravljajo si odeje, tančice in škrlat sta njeno oblačilo ... Moč in milina sta

14, 18). Ali na drugem mestu: »In prebival bo z njimi, oni bodo njegovo ljudstvo in Bog sam bo z njimi« (Raz, 21,3). V teh trenutkih se pokaže Božja beseda kot prijateljica na potovanju, saj kaže cilj, »da bo Bog obrisal vse solze z njih oči in smrti ne bo več; nebo več žalovanja, ne smrti, ne bolečine« (Raz 21, 4). Za zgled družinskega življenja pa je božja družina, ki je bila preganjana, preizkušena, nerazumljena s strani sodobnikov ter je kljub vsemu ostala zvesta svojemu poslanstvu. Sama Mati božja je iskala Jezusa, ki je ostal v templju kot dvanajstletni deček ter stala pod križem, ko so ga križali. Zato verujeva, da stoji pod vsemi našimi križi ter nas v materinski dobroti bla-

godejno podpira. Ali jo vidimo? Ali jo prepoznamo kot svojo mater? Mati, bodi stokrat hvaljena.

Zaključujeva z mislijo papeža Frančiška: »Družina je poklicana, da med seboj deli dnevno molitev, branje Božje besede in obhajanje evharistije, da bi spodbudila rast Ljubezni in se vedno bolj preobražala v tempelj, v katerem prebiva Sveti Duh. S pogledom, ki obsega vero in ljubezen, milost in zavzetost človeško družino in Božjo troedinost, premišljujemo o družini, ki zaupa božjo besedo rokam moža, žene in otrok, da bi sestavljali občestvo, ki je podobno troedinemu.«

*Tanja in Slavko
Černe*

RADOST LJUBEZNI: Spremljanje, razlikovanje in vključevanje krhkosti

Posinodalna apostolska spodbuda pod tem naslovom v osmem poglavju govori o spremljanju, razlikovanju in vključevanju krhkosti. Odpiranje teme, ki je bila v Cerkvi doslej bolj ali manj prepuščena sama sebi, daje možnost, da se, žal, vse bolj številčna skupina kristjanov, ki smo ločeni, vključuje v skupnost enakovredno, da postanemo vidni in slišani. Upam le, da aktivnosti (Nikodemovi večeri, izobraževanje članov ŽPS), ki vključujejo obravnavo te boleče situacije niso le projekt ali, kar je še slabše, le akcija s časovno omejitvijo. Namreč pri tej problematiki se odpirajo mnoga vprašanja, na katera ni enoznačnih odgovorov, zato je potreben temeljit premislek, kako postopati in pristopati k posameznim

Viri:

Gibran, K. (1995). Prerok. Ljubljana: Župnijski urad Dravlje.
Hadjadj, F. (2015). Kako uspeti v smrti. Ljubljana: Družina.
Kompan Erzar L., K., (2003). Skrita moč družine. Ljubljana: Brat Frančišek in Frančiškanski družinski inštitut.
Papež Frančišek (2016). Radost ljubezni. Ljubljana: Družina.

primerom, predvsem pa daje osvetljevanje te problematike veliko priložnost za spreobrnjenje vsakega posameznika, saj je možno, da se začnemo učiti živeti po Jezusovih besedah – *ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil*, s tem ko sprejemamo drugačnost, neomejeno število.

Razvezani v Cerkvi smo preizkušani bratje, zato je nujno, da aktivno sodelujemo pri vsem, kar bo v bodoče predstavljalo reševanje te problematike. Vsak od nas je preživel konkretno zgodbo, ki je unikatna, zato aktivnosti ne morejo delovati po postavljanju splošnih pravil in določb. Papež Frančišek pravi, da je »treba biti pozoren na to, kako ljudje zaradi svojega stanja živijo in trpijo« in doda, da »ima v skladu s svojim pastoralnim pristopom Cerkev nalogo, da tistim, ki so poročeni samo civilno ali so ločeni in ponovno poročeni ali preprosto živijo skupaj, pokaže Božjo pedagogiko milosti v njihovem

življenju in jim pomaga doseči polnost Božjega načrta, kar je z močjo Svetega duha vedno mogoče.«

Cerkev smo ljudje in pred nami je izziv, kako premakniti stereotipe o razporočenih v glavi vsakega kristjana, ki je del skupnosti. Če je bila doslej na strani razvezanih prisotna miselnost, da smo marginalci, ki jih Cerkev bolj kot ne odklanja, smo dobili priložnost, da se pošteno zazremo vase in se zavedamo svojega položaja pred Bogom. S tem dokumentom stanja, v katerem smo se bolj ali manj postavljali le v vlogo žrtve, ni več. Svojo veliko priložnost so dobili tudi duhovniki. Predvsem od njih bo odvisno ali se bo skupnost podala na pot spreobrnjenja in pri tem jim lahko vsi, ki smo razvezani, pomagamo tako, da ne pričakujemo, kaj bodo oni naredili za nas, ampak kaj in na kakšen način bomo sami vlagali trud in prizadevanje, da bomo dobili svoje mesto, kjer se bomo počutili sprejete

in slišane, o čemer papež pravi: »Jezus pričakuje, da se odpovemo temu, da bi se kot posamezniki ali kot skupnost zatekali v zavetja, ki nam omogočajo obdržati varno razdaljo do jedra človeškega trpljenja; naj vstopimo v stik s stvarnim življenjem drugih in spoznamo moč nežnosti. Če storimo to, bo pot našega življenja res čudovita.«

Priložnosti, da glasno spregovorimo o svojem trpljenju, ne kaže zamujati ali celo spregledati. V našem narodu se na več področjih vršijo prizadevanja za spravo. Vključevanje razvezanih v skupnost je zagotovo velik korak, ki nam nalaga, da prenehamo obtoževati druge, saj vrednote temeljijo na konkretnih dejanjih. Za vse, kar je pred nami, ni recepta, je le pot, ki vodi do nujne sprave, če želimo, da se nas dotakne Jezusovo usmiljenje, saj Boga ne moremo goljufati in se pred njim pretvarjati. Za to so potrebni volja, pogum in vztrajnost, ki pa brez molitve in sv. Duha hitro poniknejo. Spremembo, ki vodi v napredek, lahko naredimo le pri sebi, kar je glavno sporočilo za razporočene v posinodalni spodbudi.

Metoda Gradišek

SIMFONIČNI ORKESTER CANTABILE PONOVRNO NA ODRU GALLUSOVE DVORANE CANKARJEVEGA DOMA V LJUBLJANI

Tokrat so navdušili na gala koncertu Radia Ognjišče, in to kar dvakrat, saj sta se v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma 20. 11. 2016 zvrstila dva koncerta ob 22. obletnici Radia Ognjišče, ki sta bila oba razprodana.

Prav za to posebno priložnost je pet aranžerjev, Slavko Avsenik ml., Gašper Jereb, Matija Krečič ter Nada in Dečo Žgur, poskrbelo, da so se starejše, a zelo znane cerkvene pesmi in popevke zazvene na nov, svež način. Izvajali so jih solisti z gala zborom, spremljali pa so jih simfoniki orkestra Cantabile z dirigentom Marjanom Grdadolnikom.

Z orkestrom so tokrat zapeli Marjan Bunič, p. Janez Ferlež, Petra Stopar, Iva Stanič, Tomaž Krt, Lea Likar, Lea Bartha Pesek s skupino Alfa in Omega, Tadej Sadar, Irena Vididc, Irena Yebuah Tiran, Andrej Jerman, Ivan Hudnik, Metod Palčič, Jure in Urša Sešek, Vokalna skupina Gloria, Kvatropirci, Modrijani, M.J.A.V in nadškof Alojzij Uran, ki je nastopil kot glasbeno presenečenje. Nenazadnje pa je ve-

lik prispevek dodal tudi 40 članski Gala zbor, ki ga je uspešno vodila Klementina Tominšek.

Koncerta so preko zgodb povezovali radijski napovedovalci Mateja Feltrin Novljan, Jože Bartol, Blaž Lesnik, Matjaž Merljak in gledališki igralec Pavle Ravnohrib.

Vsakoletni koncert Radia Ognjišče povezuje mnoge ljudi, od zvestih poslušalcev, glasbenih ustvarjalcev preko radijskih sodelavcev do pomembnejših cerkvenih osebnosti. Orkester Cantabile si s takšnim sodelovanjem širi svoj krog poslušalcev. Sedeži

njihovega naslednjega koncerta se namreč že polnijo. Na božični večer, 25. 12. 2016, ob 19.30 bodo v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma zaigrali skupaj z MePZ Ljubljanski Madrigalisti in MePZ Adoramus Logatec ter z drugimi priznanimi in poznanimi solisti, kot so Janez Lotrič, Mojca Bitenc, Tina Drole, Domen Križaj, Manca Rupnik in Jernej Gantar. Božič v Ljubljani bodo popestrile baletne plesalke KGBL Ljubljana, pritrkovalci z Brezovice in pastirci iz Drežnice.

Lucija Treven

Foto: Rok Mihevc

koncert ob prazniku **BOŽIČ V LJUBLJANI 2016**

nedelja, 25. decembra ob 19.30

Gallusova dvorana Cankarjevega doma v Ljubljani

Simfonični orkester Cantabile

Janez Lotrič, Mojca Bitenc, Tina Drole, Domen Križaj, Manca Rupnik, Jernej Gantar,
Gašper Jereb, MePZ ljubljanski Madrigalisti, MePZ Adoramus Logatec,
Baletne plesalke KGBL Ljubljana,
Priitkovalci iz Brezovice,
Pastirji iz Drežnice

Božič sodi med največje praznike v našem okolju. Sporočilo o rojstvu Jezusa v Betlehemu odmeva še danes in ljudi nagovarja z upanjem. **Božič** povezuje generacije, družine, posameznike. **Božič v Ljubljani** temelji na slovenskem izročilu tega praznika. Zato ga bodo simbolično začeli in končali zvonovi. Ob uverturi k prvi skladbi bodo vabili poslušalce, naj prisluhnejo sporočilu in ob zaključku kot odzven veselja tega prenašali v nov dan.

Vstopnice: **12 EUR, 15 EUR, 18 EUR**

Informacijsko središče in prodaja vstopnic CD (podhod Maximarketa). T 01 24 17 299, 24 17 300
E: vstopnice@cd-cc.si

Nakup vstopnic je mogoč tudi pri pooblaščenih prodajalcih (Petrol, mojekarte.si idr.) in pri nastopajočih: Simfonični orkester Cantabile, tel. 040 321 190 (Krista).

KOLOFON

Izdaja: *župnija Dolnji Logatec*

Odgovarja: *Janez Kompare*

Glavni urednik: *Alen Širca*

Naklada: *600 kos*

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.